

Hittat på nätet:

Malin Persson attackerar advokatbranschen

En småbarnsmamma kan inte göra karriär som affärsjurist och det beror på att advokatbyråerna vill ha det så. Malin Persson Giolito attackerar branschen i sin kommande debutroman som baseras på hennes tioåriga erfarenhet från advokatbyrån Mannheimer Swartling.

Malin Persson Giolito är tudelad. Det är viktigt att hennes debutroman *Dubbla slag* betraktas som fiktion, att det inte handlar om just henne eller Mannheimer Swartling.

För det skulle förringa den debatt hon vill väcka kring det faktum att så få kvinnor gör karriär på advokatbyråer och blir delägare. Och det skulle förminska hennes vidareanalys – att branschen är nöjd med den homogena toppen.

Å andra sidan blir det svårt att hålla isär fiktion och verklighet eftersom romanens huvudperson har flera likheter med Malin.

I boken får vi följa Hanna, en ambitiös tjej med toppbetyg, som efter en master på Columbia University får frågan om hon vill börja på den välansedda affärsjuristbyrån "Lemmel & Davidsson".

Smickrad och glad tackar hon ja till jobberbudandet. Men åtta år – och två barn senare – har den förut så ambitiösa Hanna tappat motivationen.

Efter mammaledighet får hon allt tråkigare uppdrag på byrån. Snart står det klart att hon inte blir delägare och när Hanna väntar sitt tredje barn, är gravid i sjunde månaden, får hon sparken från byrån.

I förlängningen är det kanske lika bra. Hanna vantrivs med den hierarkiskt, pengakåta och missunnsamma miljön. Hon porträtterar närmast en karikatyr av kollegan Carl som överöser henne med gliringar varje gång Hanna måste gå hem för att vara med familjen.

– Allt han får säga till Hanna har jag faktiskt hört i verkligheten, fast av olika personer.

Malin Persson Giolito talar snabbt och vasst. Hon börjar med advokatvärdens utbredda mobbningskultur.

– Jag tror att man kan hitta den här stämningen på alla drakarna: Linklaters, Vinge, Mannheimer Swartling.

Att vissa kollegor framhäver sig själva genom att förtrycka andra beror på en känsla av vanmakt då affärsjurister inte är så fina som de vill påskina, tror Malin Persson Giolito.

– I förhållande till sina kunder, de stora börsbolagen, är de springpojkar. De ska se till att få affärerna att funka – inte göra affärerna. Det skapar en sorts frustration som gör att man behandlar folk under en illa.

Så kommer den, för intervjun, återkommande repliken: "Men alla gör ju inte så".

Det har bara gått en kvart och Malin Persson Giolitos är redan i full gång.

– Det fungerar inte att jobba 65 timmar i veckan, om man vill ha kontakt med sina barn när de är små.

– **Det är ju inte advokatbyråernas fel.** De är ju konsulter och tvungna att leverera det som kunderna vill ha och då är tillgänglighet kanske det allra viktigaste kriteriet.

Men det är säkert ännu värre för kvinnor i de stora börsbolagen, tror hon.

– Se bara hur ledningen ser ut i dessa bolag – de liknar ju i hög grad hur det ser ut på advokatbyråerna.

Okej, menar Malin Persson Giolito, det går att hantera praktiska svårigheter som att jobba 65 timmar i veckan och ändå hämta barnen på dagis klockan fyra. Det praktiska har också byråerna börjat att ta tag i, som att se till att arbetet kan skötas allt mer hemifrån.

Det viktigaste är dock att kraven förblir lika höga efter mammaledigheten.

– **Man måste fortsätta att satsa** på de här kvinnorna, säger hon och tillägger att branschen präglas av en överhängande dubbelmoral.

– Ville man verkligen ha kvinnliga chefer så skulle det ha sett annorlunda ut! De duktiga tjejerna finns ju där. De kommer ju, om inte annat, dit med de bästa betygen.

– Men motivationen sjunker i takt med att ingen satsar på en. I mitt fall var det definitivt så. Jag tyckte att jobbet blev tråkigare för jag fick tråkigare saker att göra redan efter min första mammaledighet. Det var väldigt påtagligt.

Innan barnen fick hon vara med i stora viktiga transaktioner och spela stor roll i olika processer. Efteråt handlade arbetsuppgifterna mer om "ta hand om den här konferensen" eller "skriv den här artikeln".

Visst, kvinnorna måste själva ta sig i kragen och visa framfötterna.

– **Kanske gjorde inte jag det.** Men att alltid säga att det är kvinnorna själva som tappar motivationen håller inte, menar Malin Persson Giolito.

– Då ställer arbetsgivaren antingen fel krav – eller så väljer byrån chefer som inte satsar på kvinnor.

Problemet skulle lösas med hjälp av kvotering.

– I den här ultrakonservativa miljön är det ungefär lika illa att prata om kvotering som att spotta Volvos styrelseordförande rakt i ansiktet. Men är man intresserad av att få en jämn representation i ledningen då är det bara att utnämna kvinnor till chefer, svårare än så är det faktiskt inte.

Skulle kvotering vara för mycket så har Malin Persson Giolito ett light-förslag: för varje man som föreslås bli delägare måste man också presentera en kvinnlig kandidat.

– Det vimlar av otroligt duktiga kvinnor som skulle vara minst lika bra, om de fick det ansvaret. I en övergångsperiod är jag övertygad om att det är det som behövs.

Artikeln finns publicerad på följande länk:

http://www.realtid.se/ArticlePages/200808/07/20080807204818_Realtid542/20080807204818_Realtid542.dbp.asp